

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD

FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 65 0 Rs 537493 25 Rev 2

Sarajevo, 04.11.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija: dr. sc. Danice Šain, kao predsjednice vijeća, Slavice Čindrak i Fatime Imamović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja: 1. E.A. iz ..., 2. A.Č.M. iz ..., 3. A.K. iz ..., 4. N.Ć. iz ..., 5. N.S. iz ..., 6. M.J. iz ..., 7. Z.V. iz ..., 8. F.K. iz ..., 9. R.C. iz ..., 10. N.H. iz ... i 11. S.F. iz ..., koje zastupaju punomoćnici AD „Eterović“, d.o.o. iz Sarajeva, protiv tuženog Federacija Bosne i Hercegovine, Federalno ministarstvo unutrašnjih poslova, Federalna uprava policije, sa sjedištem u Sarajevu, ulica Mehmeda Spahe broj 7, radi isplate potraživanja iz radnog odnosa, vrijednost spora 110.000,00 KM, odlučujući o reviziji tužitelja izjavljenoj protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 537493 17 Rsž od 23.02.2022. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 04.11.2025. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Revizija se odbija.

Zahtjev revidenata za naknadu troškova sastava revizije se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 537493 15 Rs od 29.09.2017. godine tuženi je obavezan isplatiti tužiteljima i to:

- E.A. iznos od ukupno 3.804,86 KM sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne iznose razlike mjesečne naknade za topli obrok od 15.1.2014. godine do 15.1.2016. godine i razlike regresa za 2014. i 2015. godinu, sve precizno navedeno u presudi,

a odbijen preostali dio zahtjeva u visini od ukupno 3.753 KM sa zakonskim zateznim kamatama na pojedinačne iznose razlike minulog rada za isti period, precizno navedeno u presudi;

- A.Č.M. iznos od ukupno 4.844,95 KM sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne iznose razlike mjesečne naknade za topli obrok od 15.6.2014. godine do 15.1.2016. godine i razlike regresa za 2014. i 2015. godinu, te razlika dnevnica za 2015. i 2016. godinu, sve precizno navedeno u presudi,

Dok je odbijen preostali dio zahtjeva u visini od ukupno 3.320,92 KM sa zakonskim zateznim kamatama na pojedinačne iznose razlike za isti period, precizno navedeno u presudi;

- A.K. iznos od ukupno 6.037,74 KM sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne iznose razlike mjesečne naknade za topli obrok od 15.2.2014. godine do 15.1.2016. godine i razlike

regresa za 2014. i 2015. godinu, te razlika dnevnica za 2015. i 2016. godinu, sve precizno navedeno u presudi,

a odbijen je preostali dio zahtjeva u visini od 4.286,85 KM sa zakonskim zateznim kamata na pojedinačne iznose razlike iznose razlike minulog rada za isti period, precizno navedeno u presudi;

- N.Ć. iznos od ukupno 6.315,49 KM sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne iznose razlike mjesečne naknade za topli obrok od 15.2.2014. godine do 15.1.2016. godine i razlike regresa za 2014. i 2015. godinu, te razlika dnevnica za 2015. i 2016. godinu, sve precizno navedeno u presudi,

a odbijen je preostali dio zahtjeva u visini od 4.771,74 KM sa zakonskim zateznim kamata na pojedinačne iznose razlike iznose razlike minulog rada za isti period, precizno navedeno u presudi;

- N.S. iznos od ukupno 5.808,24 KM sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne iznose razlike mjesečne naknade za topli obrok od 15.2.2014. godine do 15.1.2016. godine i razlike regresa za 2014. i 2015. godinu, te razlika dnevnica za 2015. i 2016. godinu, sve precizno navedeno u presudi,

a odbijen je preostali dio zahtjeva u visini od 4.921,52 KM sa zakonskim zateznim kamata na pojedinačne iznose razlike iznose razlike minulog rada za isti period, precizno navedeno u presudi;

- M.J. iznos od ukupno 6.128,49 KM sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne iznose razlike mjesečne naknade za topli obrok od 15.2.2014. godine do 15.1.2016. godine i razlike regresa za 2014. i 2015. godinu, te razlika dnevnica za 2015. i 2016. godinu, sve precizno navedeno u presudi,

a odbijen je preostali dio zahtjeva u visini od 4.723,36 KM sa zakonskim zateznim kamata na pojedinačne iznose iznose razlike minulog rada za isti period, precizno navedeno u presudi;

- Z.V. iznos od ukupno 5.762,35 KM sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne iznose razlike mjesečne naknade za topli obrok od 15.2.2014. godine do 15.1.2016. godine i razlike regresa za 2014. i 2015. godinu, te razlika dnevnica za 2015. i 2016. godinu, sve precizno navedeno u presudi,

a odbijen je preostali dio zahtjeva u visini od 4.742,99 KM sa zakonskim zateznim kamata na pojedinačne iznose razlike iznose razlike minulog rada za isti period, precizno navedeno u presudi;

- F.K. iznos od ukupno 5.702,23 KM sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne iznose razlike mjesečne naknade za topli obrok od 15.2.2014. godine do 15.1.2016. godine i razlike regresa za 2014. i 2015. godinu, te razlika dnevnica za 2015. i 2016. godinu, sve precizno navedeno u presudi,

a odbijen je preostali dio zahtjeva u visini od 4.594,34 KM sa zakonskim zateznim kamata na pojedinačne iznose razlike iznose razlike minulog rada za isti period, precizno navedeno u presudi;

- R.C. iznos od ukupno 5.207,05 KM sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne iznose razlike mjesečne naknade za topli obrok od 15.2.2014. godine do 15.1.2016. godine i razlike regresa za 2014. i 2015. godinu, te razlika dnevnica za 2015. i 2016. godinu, sve precizno navedeno u presudi,

a odbijen je preostali dio zahtjeva u visini od 3.908,37 KM sa zakonskim zateznim kamatama na pojedinačne iznose razlike iznose razlike minulog rada za isti period, precizno navedeno u presudi;

- N.H. iznos od ukupno 6.326,75 KM sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne iznose razlike mjesečne naknade za topli obrok od 15.2.2014. godine do 15.1.2016. godine i razlike regresa za 2014. i 2015. godinu, te razlika dnevnica za 2015. i 2016. godinu, sve precizno navedeno u presudi,

a odbijen je preostali dio zahtjeva u visini od 5.820,83 KM sa zakonskim zateznim kamatama na pojedinačne iznose razlike iznose razlike minulog rada za isti period, precizno navedeno u presudi;

- S.F. isplatiti iznos od ukupno 4.776,86 KM sa zakonskom zateznom kamatom na pojedinačne iznose razlike mjesečne naknade za topli obrok od 15.2.2014. godine do 15.1.2016. godine i razlike regresa za 2014. i 2015. godinu, te razlika dnevnica za 2015. i 2016. godinu, sve precizno navedeno u presudi,

a odbijen je preostali dio zahtjeva u visini od 4.566,75 KM sa zakonskim zateznim kamatama na pojedinačne iznose razlike iznose razlike minulog rada za isti period, precizno navedeno u presudi;

Tuženi je obavezan tužiteljima nadoknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.154,36 KM, a sve u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Dopunskom presudom istog suda od 16.11.2017. godine tuženik je obavezan isplatiti tužiteljima i to:

- A.Č.M. jubilarnu nagradu za navršениh 5 godina neprekidnog rada u iznosu od 416,00 KM,
- A.K. jubilarnu nagradu za 15 godina neprekidnog rada u iznosu od 1.031,66 KM,
- N.Ć. jubilarnu nagradu za 20 godina neprekidnog rada u iznosu od 1.263 KM,
- N.S. jubilarnu nagradu za 20 godina neprekidnog rada u iznosu od 1.263 KM,
- M.J. jubilarnu nagradu za 20 godina neprekidnog rada u iznosu od 1.246,50 KM,
- R.C. jubilarnu nagradu za 15 godina neprekidnog rada u iznosu od 1.040 KM

svima sa zakonskom zateznom kamatom od 17.11.2015.godine, do isplate, a sve u roku od 15 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Odbijen je zahtjev tužitelja N.H. za isplatu jubilarne nagrade za 15 godina neprekidnog rada u iznosu od 1.263,00 KM.

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Sarajevu broj: 65 0 Rs 537493 17 Rsž od 23.02.2022. godine žalba tužitelja je odbijena i prvostepena presuda u odbijajućem dijelu potvrđena. Odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova za sastav žalbe.

Blagovremeno izjavljenom revizijom tužitelji pobijaju drugostepenu presudu u dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja koji se odnosi na razliku minulog rada, iz razloga povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija dopusti po članu 237. stav (4) ZPP, zatim revizija usvoji, pobijana presuda preinači i udovolji tužbenom zahtjevu u cijelosti, uz naknadu troškova postupka uključujući troškove sastava revizije u ukupnom iznosu od 1.060,00 KM.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Ranijim rješenjem Vrhovnog suda FBiH broj 65 0 Rs 537493 22 Rev od 22.07.2022.godine revizija je odbačena a zahtjev revidenta za naknadu troškova sastava revizije je odbijen.

Odlukom Ustavnog sud BiH broj Ap-4309/22 od 25.09.2025.godine usvojena je apelacija tužitelja, utvrđena povreda prava na pravično suđenje iz člana II/3. tačka e) Ustava BiH iz člana 6. stav 1. Evropske konvencije za zaštitu prava i ljudskih sloboda, ukinuto rješenje ovog suda od 22.07.2022.godine i predmet vraćen ovom sudu da po hitnom postupku donese novu odluku u roku od tri mjeseca i obavijesti Ustavni sud BiH o poduzetim mjerama s ciljem izvršenja te odluke.

Odlukom Ustavnog suda BiH konstatovano je da je ranijom odlukom ovog suda u predmetu broj 65 0 Rs 585545 22 Rev od 02.06.2022.godine takođe odbačena revizija na presudu istog drugostepenog suda u kojem postupku je donesena odluku drugačija od odluke u predmetnom sporu, tj. usvojena je žalba tužitelja i preinačena prvostepena presuda i udovoljeno tužbenom zahtjevu tužitelja za isplatu razlike minulog rada, dok je u pobijanoj odluci, drugostepeni isti sud žalbu tužitelja na odbijeni dio tužbenog zahtjeva za isplatu razlike plaća na ime minulog staža, odbio. Kako o tom materijalno-pravnom pitanju Vrhovni sud Federacije nije zauzeo pravno shvatanje i otklonio različitu praksu istog drugostepenog suda, zanemarene su posljedice različite sudske prakse na prava učesnika u postupcima, čime je došlo do neravnopravnosti u primjeni materijalnog prava, što je obavezivalo Vrhovni sud da razmotri predmetnu reviziju, nasuprot stava iz ukinute odluke da se primjena čl. 237 (4) tč.1. Zakona o parničnom postupku¹ (dalje ZPP) odnosi samo na različitu praksu (raznih) drugostepenih sudova, a ne i na različitu praksu istog drugostepenog suda.

Otklanjajući povrede ustavnih prava na koje je ukazao Ustavni sud BiH u navedenoj odluci, radi otklanjanja različite prakse drugostepenog suda u rješavanju materijalno-pravnog pitanja, a sve u cilju ostvarenja principa ravnopravnosti stranaka i jedinstvene primjene prava, revizijski sud je dozvolio reviziju tužitelja u smislu čl. 237.(4) tč.1) ZPP, ispitao razloge zajedničke revizije tužitelja izjavljene na presudu Kantonalnog suda u Sarajevu od 23.02.2022.godine sve u smislu čl. 241 (1) ZPP.

U odnosu na prigovore revizije koji se odnose na odbijeni dio tužbenog zahtjeva vezan za pravno pitanje načina obračuna minulog rada policijskih službenika, koji se obračunava na osnovica uvećana za koeficijent platnog razreda čina, revidenti ponavljaju u reviziji da se minuli rad obračunava za svaku godinu radnog staža na plaću koja se sastoji od osnovne plaće i naknada koje uključuju dodatak na plaću, kao i uvećanja za noćni rad, prekovremeni rad, rad u dane subote i nedjelje i praznika, na koji način je postavljen tužbeni zahtjev za razliku plaća, koji je pravomoćnom presudom za svakog od tužitelja odbijen.

Dakle, pobijanoj presudi donesenoj pred drugostepenim sudom prihvaćen je pravilnim stav prvostepenog suda da je u skladu sa Zakonom o plaćama i naknadama policijskih službenika FBiH utvrđena i isplaćena plaća tužiteljima u spornom periodu (od 15.01.2014.godine do 15.01.2016.godine) kao policijskim službenicima organa tužene, na način da je, osnovna plaća

¹ Službene novine F BiH, br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15;

koju čine osnovica, pomnožena sa koeficijentom platnog razreda na koji su pojedinačno tužitelji raspoređeni, povećana po osnovu radnog staža (dalje minuli rad) u visini od 0,5% za svaku punu godinu, s tim što ukupno povećanje nije moglo biti veće od 20%, a da naknade plaća sa dodatkom na plaće nisu činile osnovnu plaću, već sastavni dio plaće na koji se ne obračunava povećanje po osnovu minolog rada.

Ispitujući pravilnost primjene materijalnog prava u odnosu na ovo pravno pitanje revizijski sud je cijenio odredbe Zakona o plaćama i naknadama policijskih službenika FBiH² (Zakon o plaćama) i Kolektivni ugovor za zaposlene u Federalnom ministarstvu unutrašnjih poslova³ (dalje GKU FMUP) koji su bili na snazi u vrijeme za koje se traži isplata razlike plaća.

U vezi s tim čl. 6. stav 1. Zakona o plaćama propisuje:

„ Osnovnu plaću policijskog službenika određuje osnovica iz čl. 8. ovog Zakona pomnožena sa koeficijentom platnog razreda iz čl. 9. ovog Zakona i iznos uvećanja ostvaren po osnovu radnog staža iz čl. 7. stav 3. ovog Zakona“.

Čl. 7 tog Zakona je propisano:

„ Plaća policijskog službenika veže se za njegov čin.

Sastavni dio plaće policijskog službenika čini osnovana plaća iz čl. 6.st.1. ovog Zakona, dodatak na plaću iz čl. 10. ovog Zakona i naknada za prekovremeni rad, rad u neradne dane, noćni rad i rad u dane državnog praznika iz čl. 16 ovog Zakona.

Plaća iz stava 2. ovog člana povećava se za 0,5 % za svaku punu godinu radnog staža, s tim što ukupno povećanje ne može biti veće od 20%.“

Već jezičkim tumačenjem ove dvije norme proizilazi da je čl. 6.st.1. Zakona o plaćama propisano kako se određuje osnovna plaća policijskog službenika, i tom odredbom je propisan o uvećanje po osnovu minolog staža. S druge strane odredba čl. 7. Zakona o plaćama propisuje sastavni dio plaće, ali zabunu čini st. 3 te odredbe koji propisuje da se plaću iz stava 2. tog člana povećava za minuli staž.

Međutim, po ocjeni ovog suda ta odredba se ne odnosi na određivanje plaće, već na njen sadržaj, zbog čega se predmetni Zakon o plaćama zasniva na odredbama člana 34. i 35. GKU FMUP.

Tim odredbama GKU FMUP-a propisano je da se osnovna plaća zaposlenog utvrđuje množenjem koeficijenta platnog razreda, čina, odnosno grupacije poslova u kojoj je razvrstan i osnovice za obračun plaća, a da je obavezni sastavni dio plaće uvećanje tog iznosa za 0,5% za svaku godinu efektivnog radnog staža zaposlenog, s tim da ukupno povećanje ne može biti više od 20%. Zatim su u odredbama čl. 36. do 41 propisane naknade na plaću koje se odnose na dodatak na plaću, kao i uvećanja na osnovu noćnog rada, prekovremenog rada, rada praznikom i rada subotom i nedjeljom, a odredbama od čl. 42 do 52 naknade na osnovu rada koje se odnose na naknade za prevoz na posao i sa posla, topli obrok i regres.

² „Sl. novine FBiH“ broj: 45/10“

³ „Sl. novine FBiH“ broj: 44/04“

Dakle, na temelju tih normi proizilazi da se minuli rad ostvaren na temelju radnog staža obračunava na osnovicu dogovorenu između vlade i sindikata, pomnoženu sa koeficijentom koji je vezan za čin i sve zajedno određuje osnovnu plaću policijskog službenika, a dodatak na plaću, kao i uvećanja za noćni rad, prekovremeni rad, rad praznikom i rad subotom i nedjeljom predstavljaju sastavni dio plaće, ali ne i osnovu za uvećanje po osnovu minulog rada.

Dakle revizija tužitelja koja ukazuje na pogrešnu primjenu materijalnog prava u pobijanoj odluci drugostepenog suda, nije osnovana, jer je drugostepeni sud pravilno primjenio materijalno pravo kada je u tom dijelu žalbu tužitelja odbio i potvrdio prvostepenu presudu.

Za ovakav stav, izražen u presudi Kantonalnog suda u Sarajevu broj 65 0 Rs 409434 16 Rsž od 07.10.2021.godine, Ustavni sud BiH je donio odluku broj Ap-271/22 od 06.04.2022.godine kojom je apelaciju zaposlenika tuženog odbacio kao očigledno (prima facie) neosnovanu.

Slijedom navedenog, revizijski sud je primjenom člana 248. ZPP reviziju tužitelja odbio kao neosnovanu, jer ne postoje razlozi za reviziju na koje ukazuje, a primjenom člana 397. (1) i zahtjev revidenata za naknadu troškova sastava revizije odbio.

Predsjednica vijeća
Dr. sc. Danica Šain, s.r.